

GARDA JIULUI

Organ al Grupării Politice Corneliu Zelea Codreanu
- ORGANIZAȚIA OLTENIA -

SUB DIRECȚIA UNUI COMITET
Redacția și Ad-ția Str Olteni, 13. Craiova

APARE DE 2 ORI PE LUNA
ABONAMENTUL PE UN AN LEI 70

Ad-tor și Prim redact: IULIU STANESCU
Secretar de redacție: BART. M. LIVEZEANU

Proprietatea e furt?!

Nu este vorba aici de întinse moșii, de palate, fabrici, sau pivnițe pline cu aur și polțe, ci de acel principiu sfânt al dreptului de a stăpâni și folosi cum vrei un lucru, — fie chiar un cap de ață, — care l-ai agonisit prin muncă cinstită.

Proprietatea, — în termen general științific: capitalul, — se spune că este rezultatul unei adunări sau adăogiri (acumulare), zi de zi, a prisosinței muncii tale.

Ba, de multe ori, se lipsește omul harnic de jumătate din bucată de la gură, ca să pună de-o parte, să aibă și mâine — poimăine, să i se găsească pentru orice timp sau nevoie, să aibă și cei ce vor veni după el. Este gândul pentru ZIUA de MÂINE, sau PREVEDEREA omului cuminte, lucru ce nu se pomenește la popoarele sălbatice sau inapoiate, care încarcă tot avuțul pe un măgar sau chiar în spinare.

Furnica și alina strâng vara să aibă iarna și să aibă și pui lor cu ce să se hrănească până vor ajunge să poată munci.

Omul civilizat strânge pentru iarnă, strânge pentru iarna cea lungă — BĂTRĂNETELE, strânge SĂ LASE COPIILOR cu ce să se hrănească și în ce să se reazeme la nevoie, până vor fi în stare să agonisească și ei, ba chiar să stea mai bine decât ei, să se urce mai sus, căci aceasta e LEGEA PROGRESULUI: SPRE MAI BINE.

Dacă ar ști că agoniseala muncii lui o ia altul străin, cu ce tragere de inimă ar mai munci?

Își ia și statul partea lui, în dări, taxe, etc., necesare întreținerii lui și pentru lucrări și cheltuieli necesare tuturor, dar omul își are asigurată o rezervă pentru zile negre sau pentru urmași: fie în pământ, casă, unelte, fie în bani,

mașini, învățătură (carte sau meserie), etc.

Atunci de unde scoate jidanul Marx că proprietatea e un furt?

Dupe urma tezaurului nostru, furat de bolșevici, câți muncitori români au trăit? Lenin, Trotsky, Zinovico, Max Goldstein, Rakovski? A, da!

FURT este averea jefuită de la Stat, prin: înșelăciune, concesiuni, mituială, contrabandă, fraudă, 70 lefuri grase, sinecure (posturi de căpătuială), etc.

FURT este averea făcută din cămătărie de 30 % și chiar 100 % dobinzi!

FURT este averea făcută din specula nerușinată a lipsei și mizeriei poporului de jos, a muncii și produselor lor!

FURT este averea făcută din comisioane, consilii de administrație, falșuri, etc!

FURT sunt toate averile făcute hoțeste, cu acte sau fără acte, ca și tâlhăria la drumul mare!

Dar averea făcută prin MUNCĂ CINSTITĂ, cu sudoarea frunții, în chinuri și suferințe, pentru ziua de mâine, NU este furt este DREPT SFÂNT!

Însă, pentru apărarea și asigurarea averii cinstitute și drepte, sunt necesare măsuri contra celor necinștiți.

1) Controlul averilor și confiscarea pe seama statului, a celor ce nu sunt făcute prin muncă cinstită!

2) Pedepsa cu moartea (streangul) pentru cel cari au jefuit sau vor jefui averea statului și banul public!

Partidele politice n'au s'o facă niciodată, pentru că și-ar da singure cu pietre 'n cap.

Dar ne-am luat angajamentul s'o facem NOI, și aceasta este cea mai sigură garanție că SUNTEM și VOM FI CINSTIȚI.

Iuliu Gh. Stănescu

Din programul general

Dăm crâmpie. Zicem crâmpie, căci un program definitiv și complet nu e locul deocamdată. De altfel un program nu poate fi niciodată definitiv, pentru că an de an, din moment în moment chiar, lucrurile se schimbă, nevoi noi se ivesc, cele vechi se agravează. Democrația politicianilor din partide. Cu „dă-mi să-ți dau”, „Iac eu azi să-ți îngădui și fie mâine” nu vor să vadă adevărul întreg. Minciuna și hoția ne distrug sărăcindu-ne și ducându-ne la anarhie.

Statul nou cere viață nouă, întemeiată pe muncă, cinste și dreptate. Cine nu muncește nimic, cine nu produce nimic în viața zilnică și în cadrul intereselor statului legionar corporativ, n'are dreptul nici să mănânce nimic. Cine nu-i cinstit, cine nu umblă în dreptate, nu mai are loc în România.

Românul cinstit și drept, — cum a fost din moși-strămoși, — totdeauna și ori unde s'a găsească de muncă pe pământul strămoșesc.

Și fiindcă cei mai mulți muncitori, sunt plugarii, vom începe cu

I. AGRICULTURA

1. Organizarea ei pe baze cooperative:

Cooperative de producție și desfășurare în comun, prin stat. Bun și mult unul singur nu poate face. Unirea însă face puterea. Mijloace tehnice moderne, p. sporirea producției, selecționari pentru calități superioare, le aduce unirea.

2. Credite de stat eftine prin cooperative-asociații și bănci populare, cu dobândă de 4-7 %.

3. Indrumare imediată și în fapt către industrializarea produselor: cereale, vite, paseri, fructe etc. Valorificarea lor.

4. Înbunătățiri funciare, prin: îndigui, canalizări, irigații, plantarea terenurilor slabe și inpropii; mijloace, drumuri și căi de exploatare și puneri în valoare.

5. Cultura intensivă, în fapt, școale de iarnă pentru plugari-agricultori.

Și ca măsuri imediate:

a) Conversiunea datorilor generală, prin revizuirea datorilor și recalcularea dobânzilor. Ce s'a luat în plus, peste omenescul Băncii Naționale, să se scadă din capete, dacă mai sunt de

plată. Românul legionar nu cere milă ci dreptate; el nu vrea să fure nici ca altul să plătească pentru el. Căci a suportat statul paguba, înseamnă s-o plătim tot noi cetățenii; a suportat creditul cinstit paguba (bănci populare) înseamnă a plăti tot noi. Economia nevoiașilor trebuie să fie stantă.

b) Ușurarea impozitelor agricole, în măsura rentabilității. Luăm etalonul nou al vremii: munca și producție — grâu, petrol, lemn, — aurul național.

c) Asigurarea desfășurării produselor cu preț bun și la timp, înlăturând speculanții exportatori.

d) Nici-o palmă de pământ nefolosită! Nici-un om fără muncă! Control efectiv și la timp, dela cei îndrăgiiți la aceasta.

Măsuri drastice; nici-o îngăduială, celor ce se abat din calea muncii cete.

Vom urma.

Gh. A. Stănescu.

La luptă Frați Români!

Țimpurile de grea cumpănă prin care trecem, ne impune o solidarizare și un sacrificiu pentru apărarea scumpei noastre țări.

Am răspuns și eu la apelul făcut de cei doi inițiatori ai mișcării în Dolj și i-am urmat cu toată inima spre victoria ce vrea s'o cucerească „Garda de Fier”.

Muncă și sacrificii, mi-am impus pentru legiune. Am dat instrucțiuni, s'au constituit cuiburi noi în 7 comune. Am vizitat comuna Șegarcea-Dolj un centru bine organizat. Legionarii am manifestat intens pentru Șeful Legiunii, iubitul nostru Căpitan „Corneliu Zelea Codreanu”. Legionarii sunt bine pregătiți și lucrează cu râvnă. Urmați-le exemplu și lucrați toți bunii români, pentru binele țării, pentru Garda de Fier, ce vă va aduce mântuirea.

Gheorghe Părvulescu.
Comerciant-Craiova

Adolf Hitler, Cancelar.

Data de 30 Ianuarie 1933, înseamnă pentru Germani, începutul unei vieți noi, de refacere socială și sufletească. Atitudinea internă a Reichului se constată, cea externă se întrevide. Și una și alta, va aduce o schimbare importantă în politica actuală europeană.

Din vara trecută, partidul național — socialist sub conducerea lui Hitler, a reușit victorii dupe victorii asupra celorlalte partide, care își vedeau steaua apunând din ce în ce. Bătrânul mareșal Hindenburg însă ia puterea în alegerile președințiale și ostilitățile încep. Arestări, judecăți, captare de partizani dornici de ascensiune, insinuări făcute prin

presă, toate numai pentru a strica reputația și marea încredere a poporului în partidul hitlerist, avură loc din partea celor ce dețineau puterea. Rezultatul însă nu era cel dorit, căci numărul hitleriștilor sporeau într'una. Hitler fu chemat ca să participe la formarea guvernului, ceea ce el respinse; dorința lui fiind alta — crearea unui guvern național socialist pur.

Von Papen ia puterea și cum își făcuse socotelile Hindenburg, național — socialisti sufăr o înfrângere electorală. Însă un guvern fără hitleriști nu era posibil și Hitler persistă în intransigentă.

Guvernul Papen cade și genera-

lul Schleicher devine cancelar. O nouă propunere lui Hitler și din nou o respingere a ei. La alegerile din Lippe - Detmold, național socialistii, au arătat că e de parte credința, ca partidul hitlerist să-și piardă popularitatea. Ele arătară din contră, că voința poporului e ca Hitler să ia conducerea. Mareșalul Hindenburg privi cu ochii limpezi situația: deoparte voința poporului, de alta pericolul comunist în continuă creștere. În dimineața zilei de 30 Ianuarie, președintele Hindenburg a primit în audiență pe Adolf Hitler și pe fostul cancelar Von Papen, iar după o lungă întrevvedere, Hitler a fost numit cancelar, iar cabinetul fu primit dupe indicațiile sale. Hotărârea lui Hindenburg a produs vii emoții în toate cercurile politice din Germania și din străinătate.

În zilele care au urmat, comuniștii văzându-și idealul sfărâmat, tocmai în momentul când ei îl vedeau într'o vie lumină, produc atacuri împotriva hitleriștilor, pricinuind moartea și rănirea a câtorva sute de hitleriști. Urmarea acestor dezordini, a fost că s'a oprit ori ce fel de adunare comunistă. Trupele de asalt și „Căștile de Oțel”, au făcut o manifestație de simpatie pentru cancelarul Hitler, cu care ocazie Ministrul Goering a vorbit în fața microfonului, populației berlizeze, arătând că 30 Ianuarie 1933, poate fi considerat ca 1 August 1914. Un nou capitol se înscrie în istoria Germaniei care are ca motto: libertatea și onoarea. Libertatea și onoarea vor fi fundamentul statului viitor.

În interiorul Germaniei presa

CONTINUARE ÎN PAGINA 2-a

Adolf Hitler Cancelar

(continuare din pagina 1-a)

adversară în special cea comunistă, arată o vădită neîncredere în partidul Hitlerist, care nu va avea ca rezultat decât revoluția.

În străinătate presa Franceză declară că guvernul național-socialist nu va aduce decât o perioadă de nesiguranță și de nemulțuri în politica internațională. Partidul conservator din Anglia privește deasemenea cu neîncredere venirea lui Hitler. Ziarele italiene însă, salută cu mare bucurie acest eveniment care va aduce desvoltarea culturii în Europa și un echilibru politic european. La 1 Februarie Reichstagul a fost dizolvat, arătând astfel că guvernul vrea să aibă aprobarea poporului. Noile alegeri s'au fixat la 1 Martie. Prin aceasta Hitler merge spre planul realizărilor, cari nu va aduce decât binele Germaniei. Iată cum în Germania se începe o viață nouă spre clădirea unei Germanii noi.

Pentru noi Germania hitleristă ne va aduce surprize nu tocmai plăcute, atâta timp cât va căuta o schimbare a tratatelor (vezi tratatul dela Versailles).

Evenimentele din străinătate nu pot să servească decât ca exemplu României care înțelege să-și croiască un nou fel de viață. În fața ei stau două politici bine definite: *politica comunistă-antimonarhistă-destructivă și politică național-socialistă — monarhistă și constructivă.*

Bartolomeu M. Livezeanu.

Apel către legionarii Doljeni

Camarazi!

Din ce în ce Legiunea noastră se întărește, se fortifică, răspândind mărețul ideal... Datoria noastră a fiecărui legionar e să pătrundem adânc prin comune, prin sate, prin orașe, ducând cu noi făclia aprinsă până în cea mai modestă colibă. Vă îndepliniți voi datoria? Vă isbiți voi de obstacole? Dacă este așa, dați-le la o parte și mergeți înainte, chiar prin sacrificii.

La muncă dragi camarazi, mergeți acolo unde ne cheamă datoria și conștiința noastră de legionari ai Gărzii de Fier.

Fiindcă din nefericire sunt fată, nu am puterea să strig cu toată căldura sufletului meu pe toate răspântiile, să fac lumea să înțeleagă și să-și dea seama că este pe ultima treaptă a pierzării. Duceți-vă îmbrăcați în cămășile voastre verzi, simbolul nădejdi în biruință ce purtăm cu noi.

Arătați-le ce însemnează să voteze un partid politic, și cum acel partid tinde să desbrace populația inconștientă dela sate, de singura haină ce-i mai rămăsese neștirbită: Credința în D-zeu și Mântuitorul.

Dal vrea să facă din noi o țară de păgâni, ca să fie pe placul străinilor ce le numără arginți.

Și aceia nu sunt alții decât conducătorii poporului nostru, pe cari îi votează părinții noștri.

Arătați-le camarazi, că *Garda de Fier* — și — *Căpitanul* — este singura cale pe care pot pași siguri spre biruință și desrobire.

Arătați-le că nu noi suntem comuniști cum am auzit cu groază

Tălmăcirea stării de asediu

În urma proclamării stării de asediu guvernul a lansat un manifest în care arată cauzele cari au determinat luarea acestei hotărâri.

Textul începe astfel:

„Români,

O primejdie mare pândeste țara noastră (recte guvernul) Se încearcă destrămarea ei (lui) prin anarhie și violență. Organizații ascunse comuniste lucrează la răsturnarea prin violență a ordinii stat.”

Se adresează muncitorilor (desigur celor români cari suferă din cauza îmbulzei muncitorilor străini) asigurându-i că guvernul are toată bunăvoința să-i ajute. În fraze mișcătoare le spune funcționarilor că „guvernul este silit a impune funcționarilor jertfe în interesul superior al țării” (bun înțeles celor mici cari și-au jertfit și viața pentru „interesul superior” al bestiiilor de talia lui Argatolani).

Atrage în special atenția studenților: „Liniste cerem studenților. Statul român proporțional cu resursele sale (ceea ce rămâne după ce s'a furat) face sacrificii enorme pentru universități și școlile superioare pentru a înlesni pe studenți să-și facă studiile (vezi dărmăturile dela

facultatea de drept și grajdurile — pardon căminurile — unde se vine cu pretenția, că să locuiască și studenții străini).

Presa să fie liniștită. Să nu mai „determine curente și idei cari formează opinia publică și imprimă astfel poporului directive politice”. Recunoscând că, în linii generale presa noastră (a guvernului) și-a înțeles menirea (oficioasele guvernamentale și presa jidanească — *Dimineața, Adevarul, Lupta, Stanga, Frontul* — etc. fiuici care nu servesc decât la o anumită întrebuintare) nu putem trece cu vederea, că în timpul din urmă, o atmosferă de violență se degaje și din unele ziare (cele de dreapta). Cerem stăruitor ca acestea să înceteze (de a spune tâlhăriile și nedreptățile din această țară)....

București 6 Februarie 1933.

Din toate acestea reiese că starea de asediu nu e îndreptată contra comunismului, ci contra externei drepte, — simțitor întărită și născută din voința poporului, — agitațiile comuniste ne fiind așa de intense și capabile să producă o schimbare în ordinea de stat.

B. Livezeanu.

UN „ȚARANIST”

Pe socialistul Flueraș cunoașcă-l amatorii putreziți de republică și steag roș, din tagma moscovicilor și honigmanilor, răbdați atât aci!

Ardelean — prin descălecăre — a adus cu sine în România Nouă pleava socialismului austro-ungar, partidul care l'a pus la adăpost bun, de a fi fost cândva Român.

Ce o fi făcut omul ăsta; ce-o fi inventat?! O fi scris vreo carte, să-l crucească și pe N. Iorga? O fi vorbit și el, cu vreo două vorbe de scris în piatră? S'o fi jertfit pentru ceva? Trebuie să fi făcut ceva, ca — să nu râdeți — tagma lui „a muncitorilor ce suferă de pâine” a tras un banchet cu muzică „internațională” în „cinstea” lui, să-i meargă numele!...

Și-s'o fi mirat și el, biet Flueraș de ce l-or fi lăudat discursurile „fraților” cu burți pline și ochi turburi — în șefia țaranistului de vorbă, Dr. I. Ioanănescu.

Dar dacă fluerașul socialist n'a putut să facă nimic — ce strică el că natura a fost atât de sgârortă și iară, — dacă a mâncat și el odată cu muzica „d'a lor” — o merita și el, că prea a cântat și prostii l-au crezut: „Muncitorii socialiști este tatăl nostru”.

Că n'a făcut nimic? Cu atât mai bine. Dar nu de el vrem să vorbim. Un lucru grav pe cari presa jidovească l-a salutat: D. R. Ioanănescu ministru Regelui căruia i-a jurat credință a benchetuit alături de pușlamalele socialiste în când

din gura unui consătean de al meu, și asta o spunea fiindcă așa auzise dela conducătorii partidelor că noi suntem niște răzvrătiți și că vrem războiu.

Explicați-le voi că — Garda de Fier — luptă contra comunismului și că a ridicat sabia împotriva tuturor răutăților.

Duceți vestea ce ne îndurerează pe noi creștinii mai mult decât orice, că purtătorii *Crucei lui Hristos* sunt loviți, călcați în picioare, împușcați și vesmintele sfinte noastre Biserici sfășiate de călăi.

Și acum vă urez deplină izbândă și la datorite camarazi strigând cu toții:

Trăiască Căpitanul și Garda de Fier.

Cecilia I. Tomescu
Studentă Legionară
Stoinea-Dolj

tece de republică și steag roș ale internaționalei.

Inconștientă imbecilă?! zic unii. Nerușinare sfidătoare — zicem noi. Știm oameni ce-ar vorbi vorbi zile întregi ce-ar face orice mai-mutare, demagogi de ultima speță numai pentru vot. Burtă-verdele boteturile și adunărilor, fanaticul francmason, (ăi cu „ministerul munșii”) nu-i decât coleg în aceleași gânduri cu D. R. I.; amatori de apă turbure, derbedei mirosind la răspântii votul: icoană a nenorocirii noastre.

Intrebat de o studentă cu pretenții de ziaristă ce carte-i place, Ioanănescu D. R. nu avea să răspundă decât cartea social-comunistă republicană: CARL MARX.

Un lucru e însă. Partidul din care face parte acum — ca ministru a declarat-o că e și înțelege să fie regalist și un ministru care se face trădător de Rege și Țară — care își aclamă Regele — un ministru care prin nerușinare benchetue cu cântece de republică roșie, serbând murelele serviciu de republican al unui oarecare socialist flueraș, trebuie să plece.

O cere țara!
Ați văzut vr'odată pe socialiști în cameră când vine Regele? Nu!

O urea țara!
Dar va veni odată vremea când veți plăti de tot ce faceți — în umbră sau în neputința ochilor noștri — voi dărmătoare de neam: ioanănești, vidrighini, blanki, argetoieni, dobrești și atâtea fețe nemernice.

Va veni vremea osândei! Odată și tot va veni!

Așteptați-o, nu e departe, căci țara se deșteaptă...

Valeriu Dorna

Conducerea cuibului

Cuibul are 5 legi fundamentale: a secretului, a educației, a muncii a disciplinei și a ajutorului recel roc.

I. LEGEA SECRETULUI

Nimeni nu trebuie să știe că tu și cu alții ai un cuib. Măsura aceasta secretă este numai față de alte cuiburi ale comuniștilor, ale jidanilor, bolșevicilor, etc.

Nu secretă și față de siguranța statului nostru: român. Ei, organele siguranței statului pot să ne știe, căci le suntem în ajutor. Iți este obligat fie legionar să afli, să descoperi un cuib de comuniști și să-l derunți chiar siguranței statului. Ei, pe tine, însă

să nu te afle, să fi cât mai acoperit cât mai ascuns.

Așa trebuie să fie o armată, în fața inamicului și tu legionar ești ostaș al neamului românesc. Altfel, inamicul știindu-te, prin intrigi, prin calomnii, prin cumpărări, îți împiedecă acțiunea.

II. LEGEA EDUCAȚIEI

Fiecare cuib să fie un fanatic luptător. Gata oricând de jertfă. Nici o faptă mare nu se poate fără jertfă. E o nebulă și nerozie să gândești la liberarea pământului strămoșesc și la trântirea neamului fără sacrificiu. Cuibul să-și cultive brațul și sufletul cu oricând să fie gata să învingă.

Va cel cărți, ziare, reviste pentru cunoașterea amănunțită a problemei. Retras, refugiat, ingenușiat în luptă nu dispera; găsește-te de contra atac și învinge.

III. LEGEA MUNCII

Nu se admite legionar, care să nu muncească pentru Legiune. Cum s'a constituit un cuib, cel din cuib caută să înfățișeze altele noi, ori unde are posibilitatea. Să ajute cu venitul lor, Legiunea sub orice formă.

IV. LEGEA DISCIPLINEI

Și legionarul și cuibul datorează supunere necondiționată Legiunii, executarea întreagă a însărcinărilor ce primesc. Inițiativa și libertatea de lucru, în interesul și scopul Legiunii nu e îngăduită. Disciplina obligă cu răspundere a urmărilor pe șeful ce a condus.

V. AJUTORUL RECIPROC

Legionarii sunt frați și la bine și la rău. Cel din cuib trebuie să se ajute la nevoie, unul pe altul.

Și alte cuiburi sunt datoare să vină în ajutorul unui cuib, când o nenorocire a lovit pe vre-un membru.

D. O. Legionaru de serviciu.

ORDINE

1. La 15 Februarie se termină camp. 5 (organizare). Trimeteți tablourile și procesele verbale de constituire lui Gh. A. Stănescu Mărzani-Dolj.

2. Camaradul T. Anghel a organizat noul cuiburi în Maglavit, Hunia, Cetatea și Fântâna Banului.

3. Camarad. Marin Iova a organizat cuiburi noi în Toceni și Dobrești.

4. Au luat ființă noul cuiburi în Răiești, Pârșani, Georocul Mare (Dolj) și Zvorsca, Marotul de sus, Leul (R-ți).

5. D-I Deputat Profesor Ion Zelea-Codreanu a făcut o interpelare în Cameră, referitor la prigoana și ilegalitățile jandarmilor din Tutova contra organizațiilor G. D. F.

Camarazi Românești, fiți liniștiți, nu sunteți singuri copii vitregi!

6. Starea de asediu s'a instituit contra comunismului, în: București, Timișoara, Cernăuți, Iași, Galați, Valea Prahovei, Ploiești, și Valea Dâmboviței. Dar Basarabia?!

7. Starea de asediu nu s'a instituit până azi în Oltenia. Deci, Jandarmii și Frimarii să-și dea seama ce fac!

8. Urmăriți și combateți comunismul și francmasoneria. Raportați-ne orice descoperiri.

9. Raportați-ne orice abuzuri ale autorităților.

10. Abonați-vă la Garda Jiului.

Subscrieți pentru camionetă orice sumă.

11. La sediul organiz. G. D. F., din Oltenia, se află insigne. 5 lei bucata. Trimeteți banii înainte. Ne vin broșuri cu cântecele legionare, Calendare, Pământul Strămoșesc și Axa. Cereți-le camarazilor B. Livezeanu Str. Olteni, 13 și D. Bărbulescu sub Hotel Imperial-Craiova. Se trimet cu ramburs.

12. Camaradul Const. Iriza din Filiași, poate da informații și directive de organizarea cuiburilor. Înmulțiți cuiburile și faceți ca Filiașul să devie o cetate legionară.

13. S'au organizat cuiburi în Livezi. Înainte!

IUL. GH. STĂNESCU

Au mai subscris la Camioneta „Olteniei”

D-na Manda Vâlcea lei 50, D-nul I. G. negustor român lei 40, D-nul Gheorghe Alexandru 20 lei, d-nul Stelian Gheorghe Șoimii Olteniei lei 20, d-nul Constantin Burin lei 10, d-nul Ilie Fântâna lei 10, d-nul Ioan Nedelciu lei 10, d. Iluța Grigorescu lei 5.